

Förslag till rådets förordning om införande av vissa tekniska bestämmelser för fiskeverksamhet i området för konventionen om bevarandet av marina levande tillgångar i Antarktis

(2002/C 262 E/17)

KOM(2002) 355 slutlig — 2002/0138(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 3 juli 2002)

MOTIVERING

Gemenskapen är sedan 1981 avtalslutande part i konventionen om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis. Gemenskapen är skyldig att överföra de åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna som anges i denna konvention till gemenskapslagstiftning.

De bevarande- och förvaltningsåtgärder som antagits av kommissionen för bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis (CCAMLR), nedan kallad Antarktiskommissionen, omfattar ett stort antal regler rörande de tekniska specifikationer som gäller för utövande av fiskeverksamhet. Hittills har de flesta av dessa åtgärder överförts till gemenskapslagstiftning genom rådets förordning (EG) nr 66/98 av den 18 december 1997 om vissa bevarande- och kontrollåtgärder som skall tillämpas vid fiskeverksamhet i Antarktis, och upphävande av förordning (EG) nr 2113/96 (EGT L 6, 10.1.1998, s. 1).

Dessutom har systemet för kontroll av fiskeverksamhet inom konventionsområdet överförts genom rådets förordning (EEG) nr 3943/90 av den 19 december 1990 om tillämpning av det observations- och kontrollsystem som upprättats enligt artikel XXIV i Konventionen om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis av den 4 september 1981 (EGT L 379, 31.12.1990, s. 45. Svensk specialutgåva, Område 15, Volym 10, s. 31). Denna förordning avser i lika hög grad inspektion till havs som vetenskapliga observationer ombord på fiskerfartyg, huvudsakligen i syfte att utvärdera bestånden.

Dessa två texter behöver uppdateras för att anpassas till de ändringar som gjorts av Antarktiskommissionens motsvarande åtgärder, vilka har varit särskilt betydande under de senaste fyra åren (Antarktiskommissionens möten XVII – 1998 till XX – 2001). Redan 1998 började begränsningar och förbud rörande fångsterna (liksom vissa åtgärder som reglerar själva fiskeoperationen när det gäller vissa arter som omfattas av konventionen) överförs inom ramen för det årliga fastställandet av högsta tillåtna fångstmängder och kvoter, medan sådana begränsningar tidigare ingick i bestämmelserna i ovan nämnda förordning 66/98. När det gäller de övriga bestämmelserna i denna förordning har det inom ramen för Antarktiskommissionen gjorts betydande ändringar av de tekniska åtgärder som överförs genom denna (artikel 6 – fiskeredskap, artikel 14 – maskstorlekar, artikel 19 – vetenskapliga observationer och artikel 20 – användande av packningsband i plast). Slutligen har Antarktiskommissionen sedan 1998 antagit nya tekniska åtgärder rörande hur fiskeverksamheten skall bedrivas vid provfiske av krabba och bläckfisk samt för minskad oavsiktligt vållad död hos sjöfåglar och marina däggdjur.

När det gäller kontrollsystemet har Antarktiskommissionen gjort vissa ändringar som särskilt syftar till att skilja inspektionsverksamheten från verksamhet för vetenskapliga observationer i syfte att samla in uppgifter bland annat för utvärdering av bestånden. Systemet för vetenskaplig observation hör snarare till det tekniska området än kontrollverksamheten. Den uppdelning av de två verksamheterna som beslutats av Antarktiskommissionen berättigar och underlättar därför överföringen av systemet för vetenskaplig observation genom föreliggande förordning.

Kommissionens avsikt är alltså att i en enda text samla alla de tekniska bestämmelser som tillämpas på fiskeverksamhet som bedrivs av gemenskapens fartyg inom konventionsområdet. Nedanstående förslag är indelat i fem kapitel.

- Allmänna bestämmelser.
- Fiskeredskap och annan reglerad utrustning.
- Regler som skall iakttas i samband med själva fiskeaktiviteten.
- Genomförandet av Antarktiskommissionens system för vetenskaplig observation ombord på fartyg som bedriver verksamhet i konventionsområdet.
- Slutbestämmelser.

Föreliggande förslag kommer att läggas fram samtidigt med ett förordningsförslag om de kontrollåtgärder som skall tillämpas på fiskeaktiviteten i konventionsområdet.

Här finns det anledning att rikta uppmärksamheten mot det faktum att det i det föreliggande förslaget ingår regler för fastställande av en minsta maskstorlek, medan dessa regler i allmänhet har ingått i förordningar på området kontroll av fiskeverksamheten. Att dessa regler nu skall ingå i föreliggande text har sin förklaring i att begreppet tekniska bestämmelser inom gemenskapslagstiftningen (se till exempel direktivet "tekniska standarder och bestämmelser", 98/34/EG) inte bara omfattar de tekniska specifikationer som produkterna måste svara mot (särskilt fiskeredskapen) utan också de förfaranden som fastställts i syfte att kontrollera dessa produkters förenlighet med obligatoriska tekniska specifikationer. Genomförandet av den här typen av kontroll har en större räckvidd än de inspektioner till havs och i hamnar som avses i "kontroll"-förslaget.

Båda förslagen kommer att behandlas genom de kommittéförfaranden som upprättas genom rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999. Förvaltningsförfarandet i artikel 4 i detta beslut har fastställts för antagande av de åtgärder som krävs för genomförande av vissa delar av själva förordningen, medan det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslutet föreskrivs för ändring av bilagorna.

Kommissionen föreslår därför att rådet antar föreliggande förordning.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Konventionen om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis, nedan kallad "konventionen", godkändes av gemenskapen genom rådets beslut 81/691/EEG⁽¹⁾ och trädde i kraft i gemenskapen den 21 maj 1982.
- (2) Denna konvention anger en ram för det regionala samarbetet om bevarande och förvaltning av det marina djur- och växtlivet i Antarktis genom inrättandet av en kommission för bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis (CCAMLR), nedan kallad "Antarktiskommissionen", och genom dennas antagande av bevarandeåtgärder som blir bindande för avtalsparterna.
- (3) Antarktiskommissionen har antagit vissa åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna där det bland annat ingår tekniska bestämmelser som styr utövandet av vissa typer av fiskeverksamhet i det område som omfattas av konventionen. Dessa åtgärder omfattar särskilt föreskrifter för användandet av vissa fiskeredskap, förbud mot vissa material som anses vara skadliga för miljön, en minskning av fiskets skadliga verkan på arter som sjöfåglar och marina däggdjur samt föreskrifter för verksamhet för vetenskaplig observation ombord på fiskefartygen, i syfte att samla in

uppgifter. Dessa åtgärder är bindande för gemenskapen och bör följaktligen genomföras.

- (4) Vissa tekniska åtgärder som antagits av Antarktiskommissionen har överförts till gemenskapslagstiftning genom rådets förordning (EG) nr 3943/90 av den 19 december 1990 om tillämpning av det observations- och kontrollsystem som upprättats enligt artikel XXIV i Konventionen om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis av den 4 september 1981⁽²⁾ och genom rådets förordning (EG) nr 66/98 om vissa bevarande- och kontrollåtgärder som skall tillämpas vid fiskeverksamhet i Antarktis, och upphävande av förordning (EG) nr 2113/96⁽³⁾.
- (5) Antarktiskommissionens antagande av nya bevarandeåtgärder samt uppdateringen av de åtgärder som är i kraft sedan antagandet av ovannämnda förordningar innebär att dessa förordningar måste ändras.
- (6) För att gemenskapslagstiftningen skall bli tydligare är det lämpligt att göra en separat överföring av åtgärderna, så att åtgärderna för kontroll av fiskeverksamheten skiljs från åtgärderna på det tekniska området. Det är av denna anledning som förordningarna (EEG) nr 3943/90 och (EG) nr 66/98 upphävs genom rådets förordning (EEG) nr ... om fastställande av vissa kontrollåtgärder för fiskeverksamhet i det område som omfattas av konventionen om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis samt om upphävande av förordningarna (EEG) nr 3943/90, (EG) nr 66/98 och (EG) nr 1721/1999, och gemenskapsbestämmelserna måste kompletteras med den här förordningen. Detta hindrar inte att vissa särskilda tekniska bestämmelser för provfiske förs in i de förordningar som årligen antas av gemenskapen och som rör de fiskemöjligheter som tilldelas gemenskapens fartyg samt villkoren knutna till dessa (årliga förordningar "TAC och kvoter").

⁽¹⁾ EGT L 252, 5.9.1981, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 379, 31.12.1990, s. 45.

⁽³⁾ EGT L 6, 10.1.1998, s. 1.

(7) Eftersom de åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning är förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾, bör de antas genom förvaltningsförfarandet i artikel 4 i det beslutet. Eftersom de åtgärder som krävs för att underlätta anpassningen av bilagorna till de regelbundna ändringarna av de tekniska åtgärder som Antarktiskommissionen antar med stöd av konventionen är föreskrivande åtgärder enligt artikel 2 i ovan nämnda beslut, bör de antas genom det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I den här förordningen föreskrivs tekniska åtgärder för fiskefartyg från gemenskapen som fångar och ombord bevarar marina organismer ur levande fiskeresurser i det område som omfattas av konventionen om bevarandet av marina levande tillgångar i Antarktis, nedan kallad "konventionen".

2. Den här förordningen skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna enligt konventionen och skall tillämpas under beaktande av de mål och principer från slutakten från den konferens där konventionen antogs.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande uttryck med de betydelser som här anges:

- a) *konventionsområde*: det område där konventionen tillämpas som definieras i artikel 1 i konventionen.
- b) *antarktisk konvergens*: den linje som binder samman följande punkter längs bredd- och längdgrader: 50° S, 0°–50° S, 30° Ö–45° S, 30° Ö–45° S, 80° Ö–55° S, 80° Ö–55° S, 150° Ö–60° S, 150° Ö–60° S, 50° V–50° S, 50° V–50° S, 0°.
- c) *gemenskapens fiskefartyg*: ett fiskefartyg som för flagg som tillhör en medlemsstat i gemenskapen, som är registrerat i gemenskapen och som fångar och bevarar ombord marina organismer från de levande marina resurserna inom konventionsområdet.
- d) *en finskalig ruta*: ett område på 0,5° breddgrad × 1° längdgrad i förhållande till det statistiska delområdets eller områdets nordvästliga hörn. En ruta definieras genom breddgraden för dess nordligaste gräns och längdgraden för gränsen närmast 0°.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

e) *nytt fiske*: fiske efter en art med användande av en bestämd fångstmetod i ett FAO-delområde Antarktis, för vilket Antarktiskommissionen inte har fått någon av följande uppgifter:

i) Uppgifter om utbredning, mängd, demografi, potentiell avkastning och beståndens identitet baserade på omfattande forskning/kartläggning eller försöksfiske.

ii) Uppgifter om fångster och fiskeansträngningar.

iii) Uppgifter om fångster och fiskeansträngningar under de två närmast föregående säsonger då fiske bedrivits.

f) *provfiske*: fiske som inte längre betraktas som "nytt fiske" i den betydelse som anges i punkt e. Det betecknas som provfiske fram till dess att Antarktiskommissionen har fått tillräckliga uppgifter

i) för att kunna utvärdera målartens utbredning, mängd och demografi och göra en uppskattning av den potentiella avkastningen från fisket,

ii) för att bedöma fiskets potentiella inverkan på beroende och närstående arter, och

iii) för att Antarktiskommissionens vetenskapliga kommitté skall få tillfälle att beräkna och ge råd om lämpliga fångstnivåer och fiskeansträngningar samt rekommendera lämpliga fiskeredskap.

KAPITEL II

FISKEREDSKAP

Artikel 3

Maskstorlekar

1. Inga trålar, danska snurrevadar eller liknande nät varav någon del är försedd med maskor som är mindre än den minsta maskstorleken enligt bilaga I får användas vid riktat fiske efter följande arter eller grupper av arter:

— *Champscephalus gunnari*

— *Dissostichus eleginoides*

— *Gobionotothen gibberifrons*

— *Lepidonotothen squamifrons*

— *Notothenia rossii*

— *Notothenia kempfi*

2. All användning av hjälpmedel eller anordningar för att täppa till maskorna eller minska maskstorleken är förbjuden.

Artikel 4

Kontroll av maskstorleken

För sådana nät som avses i artikel 3 skall maskstorleken enligt bilaga I fastställas i enlighet med bestämmelserna i bilaga II.

Artikel 5

Krabbfiske

1. Vid krabbfiske skall endast krabbtinor (fällor) vara tillåtna.
2. Fisket skall begränsas till köns mogna hankrabbor. Alla honkrabbor och icke-fullvuxna hankrabbor skall släppas oskadda. När det gäller *Paralomis spinosissima* och *Paralomis formosa* får hankrabbor med en minsta bredd på ryggskölden av 94 mm respektive 90 mm bevaras ombord.
3. Krabba som bereds till havs skall frysas ned i delar som gör att den minsta tillåtna storleken för krabba kan bestämmas utifrån delarna.

Artikel 6

Användande och bortskaffande av packningsband av plastmaterial på gemenskapens fiskefartyg

1. Det är förbjudet att på gemenskapens fiskefartyg använda packningsband av plast för att försegla beteslådorna.

Det är också förbjudet att använda andra typer av packningsband för andra ändamål, på fiskefartyg som inte använder förbränningsugnar (slutna system) ombord.
2. Alla packningsband skall, när de avlägsnats från förpackningarna, klippas så att de inte längre kan forma en ögla och så snart som möjligt brännas i förbränningsugnen ombord.
3. Alla plastrester skall behållas ombord fram till återkomsten till hamnen. De får under inga omständigheter dumpas i havet.
4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt förfarandet i artikel 19.2.

Artikel 7

Oavsiktligen vållad död hos sjöfågel vid fiske med långrev

1. Fiskeoperationer skall genomföras på ett sådant sätt att agnade kroker sjunker så snart som möjligt efter att ha nedsänkts i vatten. Fartyg som använder den spanska metoden för fiske med långrev måste släppa vikterna innan linan sträcks. De skall så långt det är möjligt använda vikter på minst 6 kg, med 20 meters mellanrum. Endast upptinat bete får användas.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 8 bör långrev var endast sättas under natten.

Fiskeredskapen skall i möjligaste mån sättas ut minst tre timmar före soluppgången.

Under nattligt fiske med långrev får endast fartygsljus som påkallas av säkerhetsskäl användas.

3. Fiskavfall får inte dumpas i havet under det att arbetet med att lägga ut långrev pågår. Fiskavfall bör så långt det är möjligt inte dumpas i havet medan arbetet med att ta upp långrev pågår. Om det inte går att undvika dumpning av avfall, skall denna ske så långt bort som möjligt från och på motsatt sida av den del av fartyget där långreven läggs ut eller tas upp.

4. Alla ansträngningar skall göras för att fåglar som infångas levande under arbetet med långrev också släpps levande, samt att kroker i möjligaste mån tas bort utan att fåglarnas liv riskeras.

5. En lina med remsor avsedd att avhålla fåglar från att landa på betet medan långrev läggs ut, skall släpa efter fartyget. En detaljerad beskrivning av hur linan med remsor skall se ut samt hur den skall läggas ut ges i bilaga III. De mer specifika detaljerna kring utformningen kan variera när det gäller antalet lekare och placeringen av dessa, under förutsättning att den del av havsytan som täcks av remsorna inte är mindre än den yta som täcks av förlagan i bilaga III.

6. Andra varianter av linor med remsor får provas på fartyg som har två observatörer ombord, varav minst en skall vara utsedd enligt Antarktiskommissionens system för internationell vetenskaplig observation, under förutsättning att villkoren i punkterna 1, 5 och 7 efterlevs.

7. Det är förbjudet att använda nätstyrkablar på fångstfartygen i konventionsområdet.

8. Kravet enligt punkt 2 om att långrev var skall sättas ut på natten skall inte gälla för fiske i FAO-delområdena 48.6, söder om 60° S, 88.1 och 88.2, under förutsättning att det vid utfärdandet av tillståndet för detta fiske för de behöriga myndigheterna kan bevisas att det berörda fartyget är i full kapacitet att följa ett av de två försöksprotollen för nedsänkning av långrev var i bilaga IV, samt kan garantera närvaron av en vetenskaplig observatör.

9. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 17.2.

Artikel 8

Oavsiktligen vållad död hos sjöfågel och marina däggdjur vid trålfiske

1. Det är förbjudet att använda styrkabel på näten.

2. Gemenskapens fiskefartyg skall under hela fiskeoperationen använda en belysning som genom sin placering och sin styrka begränsar belysningen utanför fartyget i så stor utsträckning som möjligt utan att säkerheten på själva fartyget äventyras.

3. Fiskavfall får inte dumpas i havet under det att arbetet med att sätta ut och ta upp trålen pågår.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt förfarandet i artikel 19.2.

KAPITEL III

FISKEVERKSAMHETEN

Artikel 9

Begränsning av bifångsterna

1. När det gäller andra typer av fiske än nytt fiske och provfiske skall gemenskapens fiskefartyg förflytta sig i förhållande till bifångsternas storlek i enlighet med bestämmelserna i bilaga V.A.

2. När det gäller nytt fiske och provfiske skall gemenskapens fartyg iaktta de begränsningar av bifångster som fastställs i bilaga V.B samt de regler som där föreskrivs rörande fartygets förflyttning i förhållande till bifångsternas storlek.

Artikel 10

Särskilda bestämmelser som skall tillämpas vid provfiske av *Dissostichus* spp.

1. Gemenskapens fiskefartyg som bedriver provfiske av *Dissostichus* spp med trål eller långrev i konventionsområdet skall, med undantag för de fartyg som bedriver sådant fiske som omfattas av särskilt undantag utfärdat av Antarktiskommissionen, följa nedanstående föreskrifter i sitt arbete.

2. Fisket skall ske med så stort geografiskt och batymetriskt intervall som möjligt. Av denna anledning skall fisket i en finskalig ruta upphöra när fångsterna, som deklarerar i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr . . . ⁽¹⁾, uppgår till 100 ton; denna ruta skall sedan vara stängd för fiske under återstående del av fiskesäsongen. Inte vid något tillfälle får mer än ett fartyg fiska i en viss finskalig ruta.

3. Vid tillämpning av punkt 2 skall

(¹) För in hänvisning till förordning "kontrollåtgärder" när den antagits.

a) den exakta geografiska positionen för ett tråldrag fastställas vid medianpunkten mellan dragets start- och slutpunkt på den sträcka fartyget har tillryggalagt.

b) den exakta geografiska positionen för en utsättning av långrev fastställas vid mittpunkten på den långrev eller de långrev som satts ut.

Vid tillämpning av första stycket avses med "drag" att en enda trål används och med "utsättning" att en eller flera långrev sätts ut på ett och samma fångställe.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt förfarandet i artikel 19.2.

Artikel 11

Särskilda bestämmelser för fiske efter *Champscephalus gunnari* i FAO-delområde 48.3

1. Fiske efter *Champscephalus gunnari* i det statistiska delområdet 48.3 skall utövas av fartyg som uteslutande använder trålar. Det är förbjudet att använda bottenrål vid riktat fiske efter *Champscephalus gunnari* i detta delområde.

2. Fiske efter *Champscephalus gunnari* är förbjudet inom en radie på 12 nautiska mil från Sydgeorgiens kust under lekperioden, som inträffar mellan den 1 mars och den 31 maj.

3. Om fångsten av *Champscephalus gunnari* i ett enskilt drag överskrider 100 kg och om mer än 10 % av antalet fiskar i draget har en total längd som ligger under 240 mm, skall fiskefartyget flytta sig till en annan fiskeplats minst 5 nautiska mil därifrån. Under en period på minst fem dagar får fiskefartyget inte befinna sig inom ett område på 5 nautiska mil från den plats där fångsten av *Champscephalus gunnari* av mindre storlek översteg 10 %. Med ett område där den oavsiktliga fångsten av *Champscephalus gunnari* av mindre storlek översteg 10 % avses den sträcka som fartyget tillryggalagt från den punkt där fiskredskapet sattes ut till den punkt där fartyget tog upp det.

4. Om ett fartyg fångar 20 sjöfåglar måste det upphöra med sin fiskeverksamhet och får inte återuppta verksamheten inom detta fiske under resten av den pågående säsongen.

5. Alla fartyg som deltar i detta fiske under perioden den 1 mars–31 maj måste genomföra minst tjugo tråldrag i forskningsyfte, på det sätt som beskrivs i bilaga VI.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt förfarandet i artikel 19.2.

KAPITEL IV

BESTÄMMELSER RÖRANDE VETENSKAPLIG OBSERVATION OMBORD PÅ FARTYG SOM BEDRIVER VERKSAMHET I KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 12

Syfte och tillämpningsområde

Det system för vetenskaplig observation som antagits av Antarktiskommissionen med stöd av artikel XXIV i konventionen skall, på det sätt som föreskrivs i bestämmelserna i det här kapitlet, gälla för fiskefartyg från gemenskapen och för fartyg som för en CCAMLR-medlems flagg som bedriver fiske- eller forskningsverksamhet i konventionsområdet.

Artikel 13

Verksamhet som skall omfattas av vetenskapliga observationer

1. Gemenskapens fiskefartyg skall under varje fiskeperiod ha minst en vetenskaplig observatör ombord när de fiskar efter

- a) *Champscephalus gunnari* i FAO-delområde 48.3 Antarktis och i FAO-delområde 58.5.2 Antarktis,
- b) krabba i FAO-delområde 48.3,
- c) *Dissostichus eleginoides* i FAO-delområde 48.3 Antarktis och i FAO-delområde 58.5.2 Antarktis,
- d) *Dissostichus mawsoni* i FAO-delområde 48.4 Antarktis, eller
- e) *Martialia hyadesi* i FAO-delområde 48.3 Antarktis.

2. Gemenskapens fiskefartyg skall också ha åtminstone en vetenskaplig observatör ombord när de bedriver provfiske enligt artikel 10 i den här förordningen, när de bedriver annat provfiske som är tillåtet enligt artikel 7 i förordning (EG) nr ...⁽¹⁾ eller när de bedriver forskningsverksamhet i vetenskapligt syfte enligt artikel 8 i den förordningen.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt förfarandet i artikel 19.2.

Artikel 14

Vetenskapliga observatörer

1. Medlemsstaterna skall utse de vetenskapliga observatörer som har befogenhet att i enlighet med bestämmelserna i den här förordningen utföra de uppdrag som är knutna till genomförandet av Antarktiskommissionens observationssystem.

2. De vetenskapliga observatörernas funktion och uppgifter ombord anges i bilaga VII.

3. De vetenskapliga observatörerna skall vara medborgare i den medlemsstat som utser dem. De skall rätta sig efter den

⁽¹⁾ För in hänvisning till förordning "kontrollåtgärder" när den antagits.

praxis och de regler som gäller på det fartyg där de utför sina observationer.

4. De vetenskapliga observatörerna skall vara väl förtrogna med den fiskeverksamhet och den vetenskapliga forskning som skall observeras, med konventionens bestämmelser och de åtgärder som antagits med stöd av konventionen och de skall ha fått lämplig utbildning för att på ett kompetent sätt kunna fullgöra sitt arbete. De skall dessutom kunna kommunicera på det språk som används i flaggstaten för de fartyg ombord på vilka de utför sina uppgifter.

5. De vetenskapliga observatörerna skall inneha ett dokument där deras identitet som vetenskapliga CCAMLR-observatörer anges.

6. De vetenskapliga observatörerna skall, via den medlemsstat som utsett dem och senast en månad efter observationsperiodens slut eller efter deras återkomst till ursprungslandet, för Antarktiskommissionen lägga fram en rapport om varje utförd observationsuppdrag. En kopia av rapporten skall skickas till det berörda fartygets flaggstat samt till kommissionen.

7. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt förfarandet i artikel 19.2.

Artikel 15

Avtal om placering av observatörer ombord på fartyg

1. Placeringen av vetenskapliga observatörer ombord på fiskefartyg från gemenskapen som bedriver fiskeverksamhet eller vetenskaplig forskning skall genomföras i enlighet med de bilaterala avtal som slutits med en annan medlem av Antarktiskommissionen för detta syfte.

2. De bilaterala avtal som avses i punkt 1 skall grunda sig på följande principer:

a) De vetenskapliga observatörerna skall ha befälsstatus ombord. Kost och logi för observatörer ombord skall motsvara detta status.

b) En CCAMLR-medlem som tar emot vetenskapliga observatörer ombord på fartyg som för dess flagg (nedan kallad "värdlandet") skall försäkra sig om att de ansvariga på dessa fartyg samarbetar med de vetenskapliga observatörerna på ett sätt som gör det fullt möjligt för dessa att utföra de uppgifter som de tilldelats. De skall bland annat ha fritt tillträde till uppgifter rörande fartyget samt till dess operationer, så att de kan uppfylla sin roll som vetenskaplig observatör på det sätt som Antarktiskommissionen kräver.

c) Värdländerna skall vidta de åtgärder som krävs för att garantera de vetenskapliga observatörernas säkerhet och välbefinnande när de utför sitt arbete ombord på värdländernas fartyg, se till att de får sjukvård och slå vakt om deras frihet och värdighet.

- d) Åtgärder skall vidtas för att den vetenskapliga observatören skall kunna skicka eller ta emot meddelanden genom fartygets kommunikationsutrustning och med operatörens hjälp. Den CCAMLR-medlem som har utsett de vetenskapliga observatörerna skall i princip stå för alla rimliga kostnader som uppstår på grund av dessa meddelanden.
- e) Bestämmelser rörande de vetenskapliga observatörernas transport och ombordstigning skall fastställas, så att fiske- eller forskningsverksamheten inte hindras.
- f) De vetenskapliga observatörerna skall förse de berörda befälhavarna med en kopia av sina rapporter, om dessa så önskar.
- g) Det land som utsett de vetenskapliga observatörerna skall se till att dessa har en försäkring som är godkänd av alla berörda parter.
- h) Det land som utser de vetenskapliga observatörerna skall vara ansvarigt för deras transport tur och retur mellan ombordstigningsplatserna.
- i) Om inget annat anges skall de vetenskapliga observatörernas utrustning, kläder samt lön och annan ersättning betalas av det land som utser dem, medan logi och måltider ombord skall ombesörjas av värdlandets fartyg.
3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt förfarandet i artikel 19.2.

Artikel 16

Meddelande av uppgifter

1. Medlemsstater som utsett vetenskapliga observatörer skall, så snart som möjligt och senast vid undertecknandet av det bilaterala avtalet enligt artikel 11, meddela Antarktiskommisionen alla uppgifter kring observationsprogrammen. Följande uppgifter skall lämnas för varje observatör:
- a) Datum för undertecknande av avtalet.
- b) Namn och flaggstat i fråga om det fartyg som tar emot observatören.
- c) Den medlemsstat som utsett observatören.
- d) Fiskeområde (statistiskt område eller delområde som omfattas av konventionen).
- e) Typ av uppgifter som samlats in av observatören och lämnats in till Antarktiskommisionens sekretariat (bifångster, målart, biologiska uppgifter etc.).
- f) Fastställda start- och avslutningsdatum för observationsprogrammet, och
- g) Fastställt datum för observatörens återkomst till sitt ursprungsland.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt förfarandet i artikel 19.2.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Ändring av bilagorna

Bilagorna I och VII får ändras med tillämpning av de bevarandeåtgärder som blivit obligatoriska för gemenskapen och i enlighet med förfarandet i den förordning som avses i artikel 19.3.

Artikel 18

Genomförande

De åtgärder som krävs för genomförandet av den här förordningen när det gäller artiklarna 6, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15 och 16 skall antas i enlighet med förvaltningsförfarandet i artikel 19.2.

Artikel 19

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 ⁽¹⁾.

2. När hänvisning görs till denna punkt skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 i det beslutet skall följas.

Den period som anges i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara [en] månad.

3. När hänvisning görs till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 i det beslutet skall följas.

4. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara [en] månad.

Artikel 20

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1.

BILAGA I

MINSTA MASKSTORLEK ENLIGT ARTIKEL 3.1

Art	Typ av nät	Minsta maskstorlek
<i>Notothenia rossii</i>	Trålar, danska snurrevadar och liknande nät	120 mm
<i>Dissostichus eleginoides</i>	Trålar, danska snurrevadar och liknande nät	120 mm
<i>Gobionotothen gibberifrons</i>	Trålar, danska snurrevadar och liknande nät	80 mm
<i>Notothenia kempfi</i>	Trålar, danska snurrevadar och liknande nät	80 mm
<i>Lepidonotothen squamifrons</i>	Trålar, danska snurrevadar och liknande nät	80 mm
<i>Champscephalus gunnari</i>	Trålar, danska snurrevadar och liknande nät	90 mm

BILAGA II

REGLER FÖR FASTSTÄLLANDE AV MINSTA MASKSTORLEK ENLIGT ARTIKEL 4

A. Beskrivning av mätstickorna

1. Mätstickor som används för att bestämma maskstorlek skall vara 2 mm tjocka, plana och gjorda av ett hållbart och formbeständigt material. De skall ha antingen en serie parallellsidiga sektioner som förbinds genom mellanliggande sektioner som smalnar av i förhållandet 1:8 på varje sida eller enbart sidor som smalnar av enligt samma förhållande. De skall vara försedda med ett hål i den smalaste änden.
2. På mätstickans översida skall bredden i millimeter vara angiven både på parallellsidiga sektioner, om sådana finns, och på avsmalnande sektioner. I det senare fallet skall bredden vara angiven i millimeter och med jämna mellanrum.

B. Mätstickans användning

1. Nätredskapet skall hållas utsträckt i maskornas diagonalriktning.
2. Den i punkt A beskrivna mätstickans smalaste ände skall föras in i maskans öppning vinkelrätt mot nätets plan.
3. Mätstickan skall föras in i maskans öppning antingen manuellt eller med hjälp av en vikt eller dynamometer tills den stoppas av maskans motstånd vid de avsmalnande sidorna.

C. Urval av maskor som skall mätas

1. De maskor som skall mätas skall utgöra en rad av 20 på varandra följande maskor i nätets längdriktning.
2. Maskor på ett avstånd av mindre än 50 cm från linor, lister eller bottenstropp skall inte mätas. Avståndet skall mätas vinkelrätt mot linorna, listerna eller bottenstroppen med nätet sträckt i mätningens riktning. Maskor som lagats eller rivits sönder eller i vilka tillbehör till nätet är fastsatta skall inte heller mätas.
3. Trots vad som sägs i 1 behöver de maskor som skall mätas inte följa på varandra om detta hindras genom tillämpningen av 2.
4. Näten skall mätas endast när de är våta och inte nedfrysta.

D. Mätning av varje maska

En maskas storlek definieras som den bredd som mätstickan har på det ställe där den, på det sätt som anges i punkt B, inte går att föra in längre.

E. Fastställande av nätredskapets maskstorlek

Nätredskapets maskstorlek skall anses vara det aritmetiska medelvärdet, uttryckt i millimeter, av samtliga maskor som valts ut och mätts i enlighet med punkterna C och D; medelvärdet skall avrundas till närmaste millimetertal.

Det sammanlagda antalet maskor som skall mätas anges i punkt F.

F. Förfarandet vid inspektion

1. Inspektören skall mäta en serie om 20 maskor, utvalda i enlighet med punkt C, genom att föra in mätstickan manuellt utan att använda någon vikt eller dynamometer.

Maskstorleken skall sedan bestämmas enligt punkt E ovan.

Om beräkningen av maskstorleken visar att denna inte stämmer överens med gällande bestämmelser skall ytterligare två serier om 20 maskor, utvalda i enlighet med punkt C ovan, mätas.

Maskstorleken skall sedan beräknas ytterligare en gång på grundval av de 60 maskor som nu mätts. Utan att det påverkar tillämpningen av 2 skall den på detta sätt beräknade maskstorleken vara nätredskapets maskstorlek.

2. Om befälhavaren på fartyget inte godtar den maskstorlek som fastställts i enlighet med punkt 1 får denna mätning inte ligga till grund för fastställandet av maskstorleken, utan inspektören skall göra en ny mätning och skall denna gång, efter eget gottfinnande, fästa antingen en vikt eller en dynamometer vid mätinstrumentet. Vikten skall fästas med en krok i hålet vid mätstickans smalaste ände. Dynamometern kan fästas antingen i hålet vid mätstickans smalaste ände eller vid dess bredaste del. Viktens eller dynamometerens precision skall intygas av den behöriga nationella myndigheten.

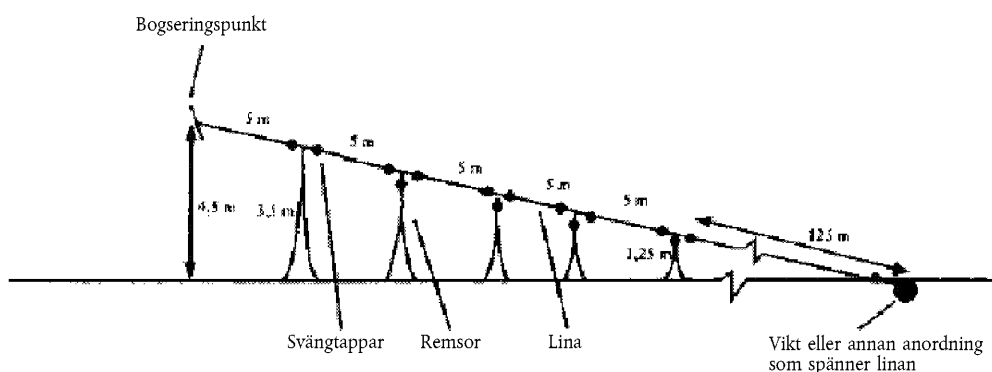
När den maskstorlek som fastställts enligt punkt 1 är högst 35 mm skall en kraft av 19,61 newton användas på nätet (vilket motsvarar en massa på 2 kg); på övriga nät skall en kraft av 49,03 newton användas (vilket motsvarar en massa på 5 kg).

När en vikt eller dynamometer används skall en enda serie om 20 maskor mätas för fastställande av maskstorleken i enlighet med punkt E.

BILAGA III

DETALJERAD BESKRIVNING AV DEN LINA MED REMSOR SOM AVSES I ARTIKEL 7.5 SAMT ANVÄNDNINGSMETOD FÖR DENNA

1. Linan med remsor skall hängas upp i aktern vid en punkt cirka 4,5 m ovanför vattnet så att den befinner sig direkt ovanför den punkt där betet sänks i vattnet.
2. Linan skall vara ungefär 3 mm i diameter, minst 150 m lång samt försedd med sänken i änden, vilka spänner linan så att större delen av den sträcks ut rakt bakom fartyget även i sidvind.
3. Med 5 m intervaller med början från fästpunkten vid fartyget skall det fästas fem tafsar med remsor, var och en bestående av två kardelar som är cirka 3 mm i diameter. Remsornas längd skall variera mellan cirka 3,5 m närmast fartyget till cirka 1,25 m för den femte remsan. När linan satts ut skall tafsarna kunna nå vattenytan och då och då doppas ned i vattnet när fartyget häver sig. Lekare skall placeras på linan vid bogseringspunkten, på ömse sidor om den punkt där varje tafs är fäst och omedelbart före den vikt som sätts i änden av linan. Varje remsförsedd tafs skall också ha en lekare vid den punkt där den är fäst vid linan.

BILAGA IV

FÖRSÖKS PROTOKOLL FÖR SÄNKNING AV LÅNGREVAR ENLIGT ARTIKEL 7.8

PROTOKOLL A

A1. Fartyget skall, i närvaro av en vetenskaplig observatör som observerar

- a) sätta ut minst fem långrevar med minst fyra instrument som registrerar tid och djup (TDR) per långrev,
- b) slumpvis placera TDR på långreven vid en utsättning och på slumpvis utvalda utsättningar,
- c) beräkna en nedsänkingshastighet för varje TDR som tas upp av fartyget
 - i) där nedsänkingshastigheten beräknas som genomsnittet av den tid det tagit att sjunka från ytan (0 m) till 15 m, och
 - ii) där denna genomsnittliga nedsänkingshastighet inte får vara lägre än 0,3 m/s;
- d) om den lägsta nedsänkingshastigheten (0,3 m/s) inte uppnås vid de fyra stickprovspunkterna, skall försöket upprepas ända tills sammanlagt 20 försök med en lägsta nedsänkingshastighet på 0,3 m/s har registrerats, och
- e) all utrustning och alla fiskeredskap som används vid försöket skall vara desamma som de som kommer att användas i konventionsområdet.

A2. För att ett fartyg skall kunna behålla sin rätt till undantag från kravet på utsättning av långrev på natten skall en vetenskaplig CCAMLR-observatör regelbundet kontrollera nedsänkningen av långreven under hela fisket. Fartyget måste samarbeta med CCAMLR-observatören som

- a) skall sträva efter att placera en TDR på varje långrev som läggs ut under de timmar då observatören är i tjänst,
- b) var sjunde dag skall placera alla tillgängliga TDR längs en enda långrev för att fastställa om nedsänkingshastigheten varierar längs reven,
- c) slumpvis placera TDR på långreven vid en utsättning eller mellan olika utsättningar,
- d) beräkna en nedsänkingshastighet för varje TDR som tas upp av fartyget och
- e) beräkna nedsänkingshastigheten som genomsnittet av den tiden det tog för långreven att sjunka från ytan (0 m) till 15 m.

A3. Fartyget skall

- a) se till att nedsänkingshastigheten inte är lägre än 0,3 m/s,
- b) sända en daglig sammanfattning till den fiskeriansvarige, och
- c) se till att de uppgifter som samlas in under nedsänkingsförsöken med långreven registreras enligt de format som avtalats samt att de lämnas in till den fiskeriansvarige efter säsongens slut.

PROTOKOLL B

B1. Fartyget skall, i närvaro av en vetenskaplig observatör som observerar fartyget,

- a) lägga ut minst fem långrevar med den maximala längd som kommer att användas i konventionsområdet och med minst fyra testflaskor (se punkt B5–B9) på den mittersta tredjedelen av långreven,
- b) placera testflaskorna slumpvis längs långreven, vid slumpvis utvalda utsättningar, samt se till att flaskorna fästs halvvägs mellan sänkna,
- c) beräkna nedsänkingshastigheten för varje flasktest genom att mäta den hastighet med vilken långreven sjunker från ytan (0 m) till 15 m,
- d) fastställa den genomsnittliga nedsänkingshastighet till minst 0,3 m/s,

- e) om den lägsta nedsänkingshastigheten inte uppnås vid 20 stickprovspunkter, upprepa försöket (fyra försök på fem långrevar) ända tills sammanlagt 20 försök med en lägsta nedsänkingshastighet på 0,3 m/s har registrerats, och
- f) se till att all utrustning och alla fiskeredskap som används vid försöket är desamma som de som kommer att användas i konventionsområdet.
- B2. För att ett fartyg skall kunna behålla sin rätt till undantag enligt artikel 7.8 skall en vetenskaplig CCAMLR-observatör kontinuerligt kontrollera nedsänkningen av långreven under hela fisket. Fartyget måste samarbeta med CCAMLR-observatören som
- a) skall ha som mål att genomföra ett flasktest på varje långrev som sätts ut under hans skift och skall notera att testet måste genomföras på långrevens mittersta tredjedel,
- b) var sjunde dag skall placera minst fyra testflaskor på en och samma långrev för att fastställa om nedsänkingshastigheten varierar längs reven,
- c) skall placera testflaskorna slumpvis längs långreven vid en utsättning och vid slumpvis utvalda utsättningar, samt se till att flaskorna fästs halvvägs mellan sänkena,
- d) beräkna en nedsänkingshastighet för varje flasktest, och
- e) beräkna revens nedsänkingshastighet genom att mäta den hastighet med vilken långreven sjunker från ytan (0 m) till 15 m.
- B3. Under sina fiskeoperationer skall fartyget i kraft av detta undantag
- a) se till att varje långrev är försedd med sänken i en sådan utsträckning att nedsänkingshastighet aldrig är lägre än 0,3 m/s,
- b) varje dag rapportera sina framsteg till sitt nationella kontor, och
- c) se till att de uppgifter rörande kontrollen av revens nedsänkingshastighet som samlas in registreras enligt föreskrivet format samt att de lämnas in till det berörda nationella kontoret efter säsongens slut.
- B4. Ett flasktest skall gå till enligt följande:
- Placering av flaskan*
- B5. Den enda änden av en tafslina på 15 m i 2 mm multifilnylon, eller likvärdigt, skall fästas ordentligt vid halsen på en plastflaska ⁽¹⁾ som rymmer 750 ml (flytkraft ca 0,7 kg) och den andra änden skall fästas med en klämma från långreven. Längden skall mätas från fästpunkten (klämmans yttersta spets) fram till flaskhalsen, och skall kontrolleras av observatören varannan eller var tredje dag.
- B6. Självhäftande reflexband skall fästas kring flaskan så att den kan observeras även på natten. Ett vattenfast pappersark med ett identifieringsnummer som är tillräckligt stort för att kunna läsas på några meters avstånd skall placeras inne i flaskan.
- Test*
- B7. Flaskan skall tömmas på vatten, korken skruvas av och tråden rullas runt flaskan för utsättningen. Flaskan kring vilken tråden rullats skall fästas vid långreven ⁽²⁾, halvvägs mellan sänkena (fästpunkten).
- B8. Observatören skall registrera antalet sekunder ⁽³⁾ mellan det ögonblick då fästpunkten träffar vattnet, t_1 , och det ögonblick då flaskan är helt under vatten, t_2 . Testresultatet skall beräknas på följande sätt:
- $$\text{Nedsänkingshastighet} = 15 / (t_2 - t_1)$$
- B9. Resultatet skall vara minst 0,3 m/s. Dessa uppgifter skall registreras på angivet ställe i observatörens elektroniska loggbok.

⁽¹⁾ En flaska av hårdplast med skruvkork skall användas. Korken skruvas av så att flaskan kan fyllas med vatten efter det att den kastats i vattnet, så att den sedan kan återanvändas i stället för att förstöras av vattentrycket.

⁽²⁾ På automatiska långrevar skall flaskan fästas vid huvudlinan. På system med spanska långrevar, skall flaskan fästas vid tafsen.

⁽³⁾ Kikare skall användas för bättre övervakning av testet, särskilt vid dåligt väder.

BILAGA V

BESTÄMMELSER RÖRANDE BIFÅNGSTER I FISKEN SOM BEDRIVS INOM KONVENTIONSOMRÅDET

A. REGLERAT FISKE

1. Om bifångsten, vid riktat fiske efter *Dissostichus eleginoides* i FAO-delområde 48.3, oavsett art uppgår till minst 1 ton, skall fiskefartyget förflytta sig till en annan fiskeplats minst 5 nautiska mil från denna plats. Fiskefartyget får, under en period på minst fem dagar, inte återvända och bedriva fiske inom ett område på fem nautiska mil från den plats där bifångsten översteg 1 ton.

Vid tillämpningen av föregående stycke avses med mållart *Dissostichus eleginoides* och med "bifångstart" alla arter utom *Dissostichus eleginoides*.

2. Om fartyget vid riktat fiske efter *Champscephalus gunnari* i FAO-delområde 48.3 får en bifångst innehållande någon av arterna *Gobionotothen gibberifrons*, *Chaenocephalus aceratus*, *Pseudochaenichthys georgianus*, *Notothenia rossii* eller *Lepidonotothen squamifrons*

a) som uppgår till mer än 100 kg och överstiger 5 % av den totala fångstvikten för all fisk, eller

b) uppgår till 2 ton eller mer,

skall fiskefartyget flytta sig till ett annat fiskeområde minst 5 nautiska mil därifrån. Fiskefartyget får, under en period på minst fem dagar, inte återvända och bedriva fiske inom ett område på fem nautiska mil från den plats där bifångsten av ovannämnda arter översteg 5 %.

3. Om ett drag vid riktat fiske efter *Dissostichus eleginoides* eller *Champscephalus gunnari* i FAO-delområde 58.5.2 innehåller en bifångst av *Channichthys rhinoceratus* eller *Lepidonotothen squamifrons* som uppgår till minst 2 ton, skall fiskefartyget förflytta sig till en annan fiskeplats minst 5 nautiska mil därifrån. Fiskefartyget får, under en period på minst fem dagar, inte återvända och bedriva fiske inom ett område på fem nautiska mil från den plats där bifångsten översteg 2 ton.

Om ett drag vid ovannämnda fisken innehåller en bifångst av någon annan art som omfattas av begränsningar med stöd av gemenskapslagstiftningen och denna bifångst uppgår till minst 1 ton, skall fiskefartyget förflytta sig till en annan fiskeplats minst 5 nautiska mil därifrån. Fiskefartyget får, under en period på minst fem dagar, inte återvända och bedriva fiske inom ett område på fem nautiska mil från den plats där bifångsten översteg 1 ton.

4. Om ett drag vid riktat fiske efter *Electrona carlsbergi* innehåller en bifångst av någon annan art än mållarten som uppgår till

a) mer än 100 kg och överstiger 5 % av den totala fångstvikten för all fisk, eller

b) uppgår till 2 ton eller mer,

skall fiskefartyget förflytta sig till ett annat fiskeområde minst 5 nautiska mil därifrån. Fiskefartyget får, under en period på minst fem dagar, inte återvända och bedriva fiske inom ett område på fem nautiska mil från den plats där bifångsten av andra arter än mållarterna översteg 5 %.

5. Med en plats där den oavsiktliga fångsten har överstigit de kvantiteter som anges i punkt 1–4 avses den sträcka som fartyget tillryggalagt från den punkt där fiskredskapet sattes ut till den punkt där fartyget tog upp det.

B. NYTT FISKE OCH PROVFISKE

1. Bifångst av *Macrourus* spp. inom nytt fiske och provfiske i berörda statistiska delområden skall begränsas enligt följande:

a) I småskaliga forskningsenheter i delområde 48.6, delområde 58.4.2 och delområde 88.1 söder om 65° S, samt i delområde 58.4.3b, skall bifångsten av *Macrourus* spp. vara begränsad till 100 ton, och

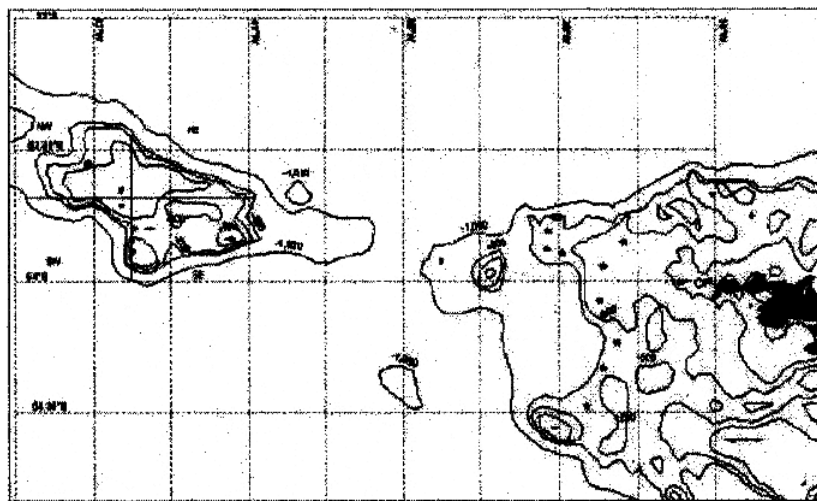
b) i övriga småskaliga forskningsenheter skall bifångsten av *Macrourus* spp. vara begränsad till 40 ton.

2. Bifångst av alla andra arter än *Macrourus* spp. inom nytt fiske och provfiske i berörda delområden och statistiska delområden skall begränsas enligt följande:
 - a) I småskaliga forskningsenheter i delområde 48.6, delområde 58.4.2 och delområde 88.1 söder om 65° S, samt i delområde 58.4.3b, skall bifångsten av alla arter vara begränsad till 50 ton, och
 - b) i övriga småskaliga forskningsenheter skall bifångsten av alla arter vara begränsad till 20 ton.
3. Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 skall *Macrourus* spp. och rocka var och en betraktas som en egen art.
4. Om bifångsten av en art uppgår till 2 ton eller mer i ett drag, skall fiskefartyget förflytta sig till en annan fiskeplats minst 5 nautiska mil därifrån. Fiskefartyget får, under en period på minst fem dagar, inte återvända och bedriva fiske inom ett område på fem nautiska mil från den plats där bifångsten översteg 2 ton. Med plats där bifångsten har överstigit 2 ton avses den sträcka som tillryggalagts av fartyget från den punkt där fiskeredskapet sätts ut till den punkt där fartyget tar upp det.

BILAGA VI

TRÅLDRAG I FORSKNINGSSYFTE VID FISKE EFTER *CHAMPSOCEPHALUS GUNNARI* I FAO-DELOMRÅDE 48.3 UNDER LEKSÄSONGEN

1. I området Shag Rocks/Black Rocks skall tolv forskningsdrag genomföras och fördelas på de fyra sektorer som illustreras i figur 1: fyra i vardera NV och SO sektorn, och två i vardera NO och SV sektorn. Dessutom skall ytterligare åtta forskningsdrag genomföras på Sydgeorgiens nordvästra bank på mindre än 300 m djup, såsom visas i figur 1.
2. Varje forskningsdrag skall ske minst 5 nautiska mil från alla övriga. Avståndet mellan stationerna är avsett att vara sådant att båda områdena täcks på ett sätt som gör att det går att få information om längd, kön, mognad och vikt hos *Champscephalus gunnari*.
3. Om koncentrationer av fisk lokaliseras på vägen till Sydgeorgien bör dessa fiskas utöver forskningsdragen.
4. Forskningsdragen måste pågå under minst 30 minuter med nätet på fiskedjup. Under dagtid måste nätet befinna sig nära botten.
5. Den internationelle vetenskaplige observatören skall ta stickprover på all fångst som tas i forskningsdragen. Stickproven skall helst omfatta minst 100 fiskar och de skall utföras med standardteknik för stickprovstagning. Längd, kön, mognad och om möjligt vikt skall fastställas hos alla fiskar som ingår i stickprovet. Om fångsten är omfattande bör fler fiskar undersökas, om tiden tillåter detta.

Figur 1: Geografisk fördelning av 20 tråldrag i forskningssyfte av *Champscephalus gunnari* vid Shag Rocks (12) och Sydgeorgien (8) från den 1 mars till den 31 maj. Tråldragens position (stjärnor) kring Sydgeorgien har enbart i illustrativt syfte.

BILAGA VII

FUNKTIONER OCH UPPGIFTER ENLIGT ARTIKEL 14.2 SOM INNEHAS AV DE VETENSKAPLIGA OBSERVATÖRERNA OMBORD PÅ FARTYGG SOM BEDRIVER VETENSKAPLIG FORSKNING PÅ ELLER FISKAR AV DE LEVANDE MARINA TILLGÅNGARNA I KONVENTIONSOMRÅDET

- A. Den funktion som innehas av en vetenskaplig observatör ombord på fartyg som deltar i vetenskaplig forskning på eller bedriver fiske av de levande marina tillgångarna går ut på att observera och rapportera fiskeverksamheten i konventionsområdet med hänsyn till konventionens mål och principer.
- B. För att fylla denna funktion skall de vetenskapliga observatörerna utföra följande uppgifter, nämligen
- a) föra anteckningar över fartygets operationer (t.ex. hur mycket tid som läggs ned på forskning, fiske, transitering m.m., samt uppgifter om tråldragen),
 - b) ta stickprov på fångster för att fastställa biologiska särdrag,
 - c) registrera biologiska uppgifter per fångad art,
 - d) registrera bifångster, deras kvantitet och övriga biologiska uppgifter,
 - e) registrera insnrjningar och oavsiktligen vållad död när det gäller fåglar och däggdjur,
 - f) registrera det förfarande genom vilket fångstvikten mäts samt samla in uppgifter knutna till omräkningsfaktorn mellan levande vikt och slutprodukt, om fångstregistreringen sker på grundval av den beredda produktens vikt,
 - g) färdigställa observationsrapporter med hjälp av de observationsformulär som godkänts av den vetenskapliga kommittén, samt lägga fram dem för respektive myndigheter,
 - h) överlämna en kopia av rapporterna till fartygens befälhavare,
 - i) om så krävs, hjälpa fartygets befälhavare med förfarandena för fångstregistrering- och fångstdeklarationer,
 - j) utföra andra uppgifter som är föremål för ömsesidigt avtal mellan de parter som berörs av det tillämpliga bilaterala avtalet,
 - k) samla in fakta om fiskefartyg som siktats i konventionsområdet, särskilt i fråga om fartygens identitet, deras position och deras verksamhet, och
 - l) samla information om förluster av fiskeredskap och avfallsdumpning i havet som görs från fiskefartygen.
-